

Research Article

การศึกษาความเหมาะสมของหลักสูตรสาขาอุตสาหกรรมการบริการการบินกับการเติบโตของอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทย

THE STUDY OF AVIATION SERVICE INDUSTRY CURRICULUM'S COMPATIBILITY WITH GROWING AVIATION SERVICE INDUSTRY IN THAILAND

ซอส อักษรกิตติ*

สาขาอุตสาหกรรมการบริการการบิน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Sauce Aksornkitti*

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

*E-mail: sauce_a@rmutt.ac.th

Received: 2021-10-14

Revised: 2022-03-03

Accepted: 2022-03-03

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ให้ทราบถึงคุณลักษณะของบัณฑิตที่ภาคอุตสาหกรรมการบินต้องการ 2. ใช้เป็นแนวทางในการสร้างและปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรมการบิน และเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของบุคลากรด้านการบินตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

การวิจัย ใช้การสำรวจโดยแบบสอบถามความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรสาขาอุตสาหกรรมการบริการการบินกับการเติบโตของอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทยกับผู้ใช้บัณฑิตที่เรียนสาขาทางด้านอุตสาหกรรมการบริการการบินที่มาฝึกงาน จำนวน 400 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิจัย T-test และ F-test พบว่าความเหมาะสมของหลักสูตรสาขาอุตสาหกรรมการบริการการบินกับการเติบโตของอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทยในแต่ละด้าน ทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงจากมากไปน้อยตามลำดับ ได้แก่ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.52$) ด้านทักษะพิสัย ($\bar{X} = 4.51$) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X} = 4.49$) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 4.26$) ด้านทักษะทางปัญญา ($\bar{X} = 4.23$) และด้านความรู้ ($\bar{X} = 4.22$) และปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวม พบว่า ปัจจัยทางด้านเพศ ไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยทางด้านอายุ และทางด้านอายุงานมีความแตกต่างกัน

ผลของงานวิจัยนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางสร้างและปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรมการบิน และเป็นแนวทางในการขยายผลการวิจัยไปยังหลักสูตรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทางด้านบริการในประเทศไทย

คำสำคัญ: หลักสูตรการบิน อุตสาหกรรมการบิน อุตสาหกรรมการบริการ

ABSTRACT

The objectives of this research were to: 1) understand preferred characteristics of graduates in Aviation industry and 2) utilize the results as guidelines for creating and developing Aviation Service Industry Curriculum in accordance with aviation industry and strengthening vocational competency of aviation employees based on the National Strategy on Developing and Strengthening Human Capital policy.

A questionnaire was sent to 400 stakeholders in aviation service industry. The data was analyzed by using t-test and F-test statistical approaches. The results revealed the compatibility of Aviation Service Industry Curriculum and each growing aspect of aviation service industry in Thailand. It was found that the average values ranked from highest to lowest for the skills of interpersonal relationship and responsibility, psychomotor, morality and ethics, numerical analysis and communication and information technology, knowledge, and cognition were 4.52, 4.51, 4.49, 4.26, 4.23, and 4.22, respectively. The results from personal factors of participants indicated that there was no difference in gender, whereas age and job tenure did have differences.

The research findings can be used as guidelines for constructing and improving the curriculum to suite the aviation service industry and for expanding the knowledge to other curricular related to service industry in Thailand.

Keywords: aviation curriculum, aviation industry, service industry

บทนำ

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการบินได้มีการเจริญเติบโตเป็นอย่างมาก โดยเป็น 1 ใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศที่ภาครัฐให้ความสำคัญและถูกบรรจุไว้ในแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมในโครงการระเบียงเศรษฐกิจ

ภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor) หรือ EEC [Eastern Economic Corridor (EEC) Office, 2018] สิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมการบินก็คือ การเตรียมความพร้อมของบุคลากรด้าน

การบิน ซึ่งที่ผ่านมาได้มีโครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับหน่วยงานภาคเอกชน ในการพัฒนาบุคลากรทางด้านบินมากมาย เช่น โครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันการบิน พลเรือน (สบพ.) กับบริษัท แอร์บัส บริษัท Triumph Aviation Service Asia บริษัท Triumph Structures (Thailand) และบริษัท Senior Aerospace (Thailand) ในการพัฒนาบุคลากร ด้านการบินให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน อุตสาหกรรมการบินของไทย ที่สนามบินอู่ตะเภา เป็นต้น [The Civil Aviation Authority of Thailand, 2019] นอกจากนี้ ได้มีการนำเสนอ โครงการและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ พัฒนาและการเสริมสร้างสมรรถนะของบุคลากร ด้านการบินในหลากหลายประเด็น เช่น แนวทาง การจัดทำสมรรถนะวิชาชีพการบิน สาขาบริการ ภาควิชาและสนับสนุนการบริการภาควิชาในอาคาร [Thailand Professional Qualification Institute (Public Organization), 2018] และสาขา ต้อนรับบนเครื่องบิน [Thailand Professional Qualification Institute (Public Organization), 2018] ของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ร่วมกับ สมาคมฝึกอบรมด้านการบิน ที่ได้นำเสนอ กรอบคุณวุฒิวิชาชีพทั้งสองสาขาดังกล่าวไว้ทั้งหมด 7 ระดับ คือ ผู้มีทักษะเบื้องต้น ผู้มีทักษะฝีมือ ผู้มีทักษะเฉพาะทาง ผู้ชำนาญการในอาชีพ ผู้เชี่ยวชาญในอาชีพ ผู้เชี่ยวชาญพิเศษในอาชีพ และ ผู้ทรงคุณวุฒิในอาชีพ เป็นต้น ในส่วนของสถานศึกษา ก็มีการสนับสนุนในการผลิตและพัฒนาบุคลากร ด้านการบิน โดยการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอน ทางด้านการบินในหลายสถาบัน ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม

คือ หลักสูตรการผลิตบุคลากรด้านบริการภาควิชา และหลักสูตรการผลิตบุคลากรด้านบริการภาค อากาศ

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงต้องการหาแนวทางการ สร้างและปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรให้มีความ สอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรมการบินและเสริม สร้างสมรรถนะวิชาชีพของบุคลากรด้านการบิน ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นหนึ่งใน หกด้านของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ [National Strategy Secretariat Office, Office of the National Economic and Social Development Board, 2018] สำหรับรองรับการเจริญเติบโต ของอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทย และเพื่อให้ ทราบถึงคุณลักษณะของบัณฑิตที่ภาคอุตสาหกรรมการ บินต้องการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ทราบถึงคุณลักษณะของบัณฑิต ที่ภาคอุตสาหกรรมการบินต้องการ
2. ใช้เป็นแนวทางการสร้างและปรับปรุง เนื้อหาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับภาค อุตสาหกรรมการบินและเสริมสร้างสมรรถนะ วิชาชีพของบุคลากรด้านการบินตามแนวทาง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นำมาใช้พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ให้มีความสอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรมการบิน

2. นำมาใช้เป็นแนวทางการพัฒนาเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของบุคลากรด้านการบินให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา ข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี และค้นคว้าข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

2. ขอบเขตด้านประชากร การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมบริการการบินจำนวน 400 คน

ทบทวนแนวคิด

ความหมายของสมรรถนะ

วิทย์ เทียงบุญธรรม (2541) ให้ความหมายของคำว่า สมรรถนะ (Competency) หมายถึง ความสามารถ ความมีอำนาจ หรือความพอเพียงในการปฏิบัติกิจกรรมของตนด้วยความชำนาญตามประสบการณ์ที่ได้รับมา และมีคุณสมบัติที่เหมาะสมได้อย่างเพียงพอ

วันทนา กอวัฒนสกุล (2543) ได้ให้ความหมายของ สมรรถนะ คือ ทักษะความรู้ และความสามารถที่จำเป็นในการทำอะไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติงานในอาชีพหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ได้กำหนดองค์ประกอบของสมรรถนะไว้ 3 ด้าน คือ

1. ทักษะ (Skills)
2. ความรู้ในงานใดงานหนึ่ง (Knowledge)
3. คุณสมบัติพิเศษประจำตัว (Attributes)

อัจฉรา สุทธิพรณิรัตน์ (2545) ให้ความหมายของสมรรถนะ หมายถึง การผสมผสานความรู้ ความเข้าใจและทักษะของบุคคล ไปใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมและบรรลุมาตรฐานการปฏิบัติงาน

สุทัศน์ นามุดสุขสันต์ (2547) ให้ความหมายของสมรรถนะในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คือ “คุณลักษณะทั้งในด้านทักษะ ความรู้ และพฤติกรรม ของบุคคล ซึ่งจำเป็นต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งงานหนึ่ง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ”

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สมรรถนะสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ในงาน ด้านทักษะในการทำงาน และคุณสมบัติพิเศษเฉพาะตัว เป็นคนขยัน ซื่อสัตย์ มีจริยธรรมและความประพฤติที่ถูกต้อง คือ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่สามารถวัดได้สังเกตได้ สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทศนคติ ความเชื่อ ตลอดจนคุณลักษณะที่จะทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ทำให้บรรลุผลสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร

สมมติฐาน

1. ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรสาขาอุตสาหกรรมการบริการการบินกับการเติบโตของอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทยแต่ละด้าน อยู่ในระดับมากขึ้นไป

2. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ใช้บัณฑิตที่เรียนสาขาทางด้านอุตสาหกรรมการบริการการบินที่มาฝึกงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรสาขาอุตสาหกรรมการ

การบริการการบินกับการเติบโตของอุตสาหกรรม
การบินในประเทศไทย ไม่แตกต่างกัน

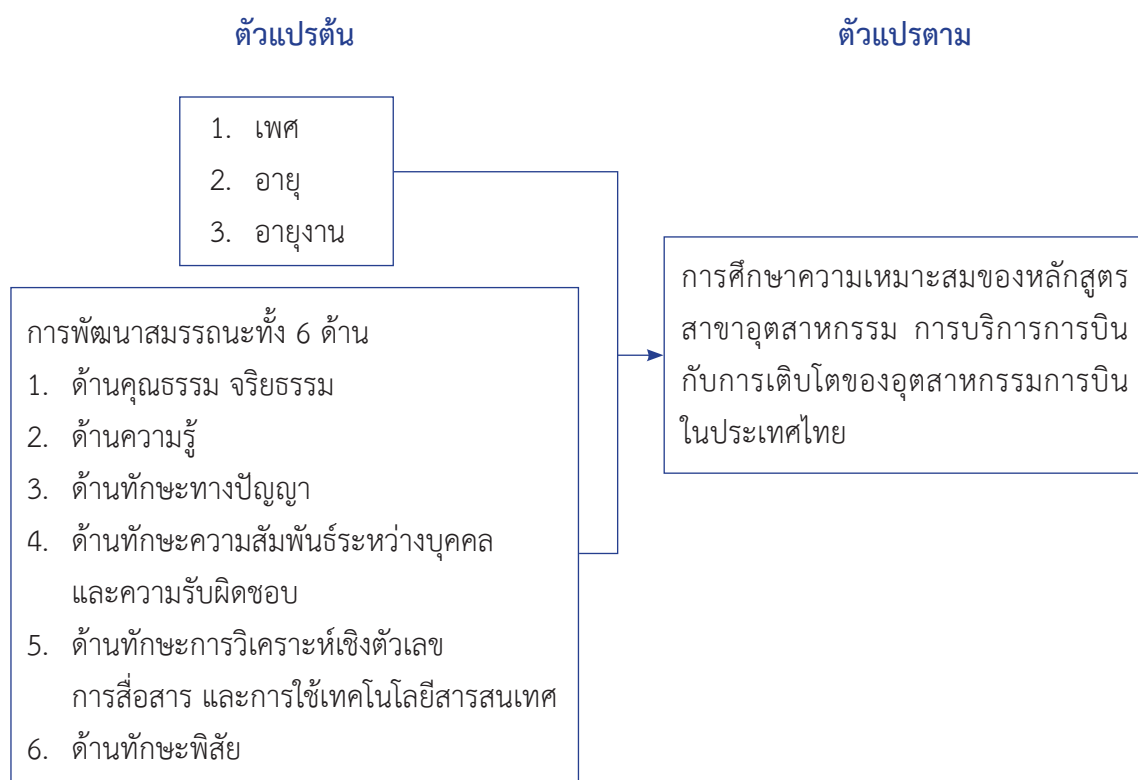
กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความเหมาะสมของหลักสูตรสาขาอุตสาหกรรมบริการการบินกับการเติบโตของอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทย มีกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพที่ 1

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ใช้บัณฑิตที่เรียนสาขาทางด้านอุตสาหกรรมบริการการบินที่มาฝึกงาน จำนวน 400 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

2.1 แบบสอบถามความเหมาะสมของหลักสูตรสาขาอุตสาหกรรมบริการการบินกับการเติบโตของอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทย จำนวน 400 ชุด

3. แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรสาขาอุตสาหกรรมบริการการบินกับการเติบโตของอุตสาหกรรมบริการการบินในประเทศไทย

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรสาขาอุตสาหกรรมบริการการบินกับการเติบโตของอุตสาหกรรมบริการการบินในประเทศไทยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบ 5 ระดับ คือ ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด เกณฑ์การแปลความหมายผลการประเมิน มีดังนี้ ระดับค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 แปลว่า เหมาะสมมากที่สุด

ระดับค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 แปลว่า เหมาะสมมาก ระดับค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 แปลว่า เหมาะสมปานกลาง ระดับค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลว่า เหมาะสมน้อย ระดับค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลว่า เหมาะสมน้อย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิตที่เรียนสาขาทางด้านอุตสาหกรรมบริการการบินที่มาฝึกงานแต่ละคน มาเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (สำหรับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation-SD) ของความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรสาขาอุตสาหกรรมบริการการบินกับการเติบโตของอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแสดงเป็นตารางที่ 1 - 4 ได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	196	49.00
หญิง	204	51.00
รวม	400	100

ตารางที่ 2 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
22 - 32 ปี	96	24.00
33 - 43 ปี	108	27.00
44 - 54 ปี	110	27.50
55 ปีขึ้นไป	86	21.50
รวม	400	100

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมาคือ ช่วงอายุ เป็นเพศหญิงจำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51 33 – 43 ปี เป็นจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27 เป็นเพศชายจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49 ช่วงอายุ 22 – 32 ปี เป็นจำนวน 96 คน คิดเป็น ร้อยละ 24 และช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไป จำนวน 86 คน มีช่วงอายุตั้งแต่ 44 – 54 ปี มากที่สุด เป็นจำนวน คิดเป็นร้อยละ 21.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอายุงาน

อายุงาน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	115	28.75
5 – 15 ปี	140	35.00
16 - 26 ปี	88	22.00
27 ปีขึ้นไป	57	14.25
รวม	400	100

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุงาน 5 – 15 ปี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาคือ มีอายุงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 มีอายุงาน 16 – 26 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22 และมีอายุงาน 27 ปีขึ้นไป จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรสาขาอุตสาหกรรมการบริการ การบินกับการเติบโตของอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทย

ความคิดเห็นด้านต่าง ๆ	Mean	S.D.	การแปลผลระดับความเหมาะสม
ด้านคุณธรรม จริยธรรม			
1.1 มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต	4.52	0.50	มากที่สุด
1.2 มีความเป็นจิตอาสา/จิตสาธารณะ มีความเสียสละ	4.49	0.50	มากที่สุด
1.3 มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อนตนเอง และสังคม	4.46	0.50	มากที่สุด
1.4 มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ	4.51	0.50	มากที่สุด
รวม	4.49	0.26	มากที่สุด

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ความคิดเห็นด้านต่าง ๆ	Mean	S.D.	การแปลผลระดับความเหมาะสม
ด้านความรู้			
2.1 มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและสามารถให้ข้อมูลและระเบียบปฏิบัติด้านการเดินทางแก่ผู้โดยสาร	3.97	0.80	มาก
2.2 สามารถวิเคราะห์ปัญหา และนำเสนอแนวทางแก้ไข เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการบิน	4.48	0.50	มากที่สุด
2.3 สามารถประยุกต์ความรู้ มีทักษะ ในการใช้เครื่องมือ ที่เหมาะสมกับการแก้ปัญหา	4.49	0.50	มากที่สุด
2.4 มีการเชื่อมโยงองค์ความรู้ทางด้านการบริการการบิน ไปสู่การปฏิบัติงานจริงได้	3.96	0.81	มาก
รวม	4.22	0.35	มากที่สุด
ด้านทักษะทางปัญญา			
3.1 สามารถคิดเชิงวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการใหม่ ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์	3.99	0.82	มาก
3.2 สามารถประมวลผลเพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ข้อโต้แย้งและสังเคราะห์ได้อย่างถูกต้องตามหลักการ รวมทั้งหาแนวทางป้องกันได้อย่างเหมาะสม	4.48	0.50	มากที่สุด
3.3 มีวิจารณ์ญาณทางความคิด โดยนำความรู้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติมาใช้ในการปฏิบัติงาน	4.50	0.50	มากที่สุด
3.4 สามารถริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมาพัฒนาทักษะการทำงานให้เกิดประสิทธิผล	3.97	0.79	มาก
รวม	4.23	0.35	มากที่สุด

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ความคิดเห็นด้านต่าง ๆ	Mean	S.D.	การแปลผลระดับความเหมาะสม
ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			
4.1 มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นเพื่อช่วยให้เกิดผลดีกับงาน	4.53	0.50	มากที่สุด
4.2 มีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบงานในกลุ่ม	4.52	0.50	มากที่สุด
4.3 สามารถประสานงานเพื่อผลการทำงานที่มีประสิทธิภาพ มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบในการวางแผนตามสถานการณ์ต่าง ๆ และแก้ปัญหาที่คาดการณ์ได้ ไม่ว่าจะ เป็นบทบาทของผู้นำทีม หรือผู้ตาม	4.50	0.50	มากที่สุด
4.4 มีการเรียนรู้ พัฒนาและปรับตัวตนเองและองค์ความรู้ให้ทันต่อสถานการณ์โลก	4.53	0.50	มากที่สุด
รวม	4.52	0.24	มากที่สุด
ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
5.1 มีความสามารถทางเทคนิคในการใช้อุปกรณ์การปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานบริการด้านการบิน	4.50	0.50	มากที่สุด
5.2 สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งปากเปล่าและการเขียน	4.03	0.82	มาก
5.3 สามารถสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศกับกลุ่มคนหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.00	0.84	มาก
5.4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสาร สืบค้นและนำเสนอข้อมูลได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม	4.53	0.50	มากที่สุด
รวม	4.26	0.33	มากที่สุด

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ความคิดเห็นด้านต่าง ๆ	Mean	S.D.	การแปลผลระดับความเหมาะสม
ด้านทักษะพิสัย			
6.1 มีทักษะการประสานงานในการปฏิบัติงานด้านการบินและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	4.51	0.50	มากที่สุด
6.2 มีทักษะการบริการที่ได้มาตรฐานและสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้	4.53	0.50	มากที่สุด
6.3 มีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงาน	4.51	0.50	มากที่สุด
6.4 มีทักษะการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ	4.49	0.50	มากที่สุด
รวม	4.51	0.25	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรสาขาอุตสาหกรรมการบริการการบินกับการเติบโตของอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทย ซึ่งมีข้อคำถามทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะพิสัย โดยสามารถแจกแจงรายละเอียดค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อคำถามแบ่งเป็นรายด้าน ได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการมีคุณธรรม จริยธรรม ชื่อสัตย์สุจริต มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 รองลงมาคือ

การมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ตามลำดับ

2. ด้านความรู้ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อความสามารถประยุกต์ความรู้ มีทักษะ ในการใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับการแก้ปัญหา มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 รองลงมาคือ ความสามารถวิเคราะห์ปัญหา และนำเสนอแนวทางแก้ไข เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการบิน มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ตามลำดับ

3. ด้านทักษะทางปัญญา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการมีวิจรรย์ญาณทางความคิด โดยนำความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมาใช้ในการปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 รองลงมา

คือ สามารถประมวลผลเพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ข้อโต้แย้งและสังเคราะห์ได้อย่างถูกต้องตามหลักการ รวมทั้งหาแนวทางป้องกันได้อย่างเหมาะสมมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ตามลำดับ

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นเพื่อช่วยให้เกิดผลดีกับงาน และมีการเรียนรู้พัฒนาและปรับตนเองและองค์ความรู้ให้ทันต่อสถานการณ์โลก มีความคิดเห็นเท่ากัน คือ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 รองลงมาคือมีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบงานในกลุ่ม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ตามลำดับ

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสาร สืบค้นและนำเสนอข้อมูลได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 รองลงมา คือ มีความสามารถทางเทคนิค ในการใช้อุปกรณ์การปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานบริการด้านการบิน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ตามลำดับ

6. ด้านทักษะพิสัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อมีทักษะการบริการที่ได้มาตรฐานและสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 รองลงมา คือ มีทักษะการประสานงานในการปฏิบัติงาน

ด้านการบินและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และมีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงาน มีความคิดเห็นเท่ากัน คือ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยนี้สามารถอภิปรายผลเป็นรายข้อได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านปัจจัยส่วนบุคคล เมื่อทดสอบสมมติฐานแล้ว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ อายุ และอายุงาน มีระดับความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรสาขาอุตสาหกรรมการบริการการบินกับการเติบโตของอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทย ไม่แตกต่างกัน มีความสอดคล้องกับ ศตวรรษ กล่ำดิษฐ์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สมรรถนะที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายผลิตในอุตสาหกรรมการผลิตสายไฟฟ้า กรณีศึกษาบริษัท สายไฟฟ้าไทย-ยาคากิ จำกัด ผลการศึกษาพบว่าสมรรถนะที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายผลิตของบริษัทสายไฟฟ้าไทย-ยาคากิ จำกัด จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรส ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับสมรรถนะที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

2. ความเหมาะสมของหลักสูตรสาขาอุตสาหกรรมการบริการการบินกับการเติบโตของอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทย โดยอิงจากผลลัพธ์การเรียนรู้และการสร้างสมรรถนะ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล ภาวิ่ง และคณะ (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาสมรรถนะการแก้ปัญหาแบบร่วมมือ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเสริม

ต่อการเรียนรู้บนฐานของการใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าการ จัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ บนฐานของ การใช้ปัญหาเป็นฐานนี้สามารถพัฒนาสมรรถนะ การแก้ปัญหาแบบร่วมมือของ นักเรียน สามารถ ช่วยให้นักเรียนมีสมรรถนะการแก้ปัญหาแบบ ร่วมมือที่ดีขึ้น ซึ่งตรงกับผลการวิจัยด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ที่เมื่อทำงานร่วมกับคนจำนวนมาก เมื่อเจอปัญหา เฉพาะหน้าก็สามารถใช้สมรรถนะที่ฝึกฝนมาแก้ ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างทันสถานการณ์

3. ใช้เป็นแนวทางการสร้างและปรับปรุง เนื้อหาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับภาค อุตสาหกรรมการบินและเสริมสร้างสมรรถนะ วิชาชีพของบุคลากรด้านการบินตามแนวทาง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ควรมีการเน้นการพัฒนาทางด้านคุณธรรม จริยธรรมให้มากขึ้น ซึ่งจะสามารถตอบโจทย์ ยุทธศาสตร์ชาติที่บอกว่า คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอแนะให้มี การศึกษาต่อยอดความรู้ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ควรพัฒนาการศึกษาด้านสมรรถนะ ของหลักสูตรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทางด้านบริการ ในประเทศไทย

REFERENCES

- Charoenvanich, K. & Wessapan, T. (2017). Selection Factors of Flight Operation Officers for Thai Lion Air. *EAU HERITAGE JOURNAL Science and Technology*, 11(1), 112-124.
- The Civil Aviation Authority of Thailand. (2019). *CATC. MOU Airbus*. Retrieved from <https://www.caat.or.th/th/archives/39967>. [2019, 29 Jan.]
- Civil Aviation Training Center (Thailand). (2013). *National Strategy Secretariat Office Office of the Civil Aviation Training Center (Thailand) (2013-2016)*, April 2013.
- Eastern Economic Corridor (EEC) Office. (2018). *Eastern Economic Corridor (EEC)*. Retrieved from [https://www.eeco.or.th/webupload/filecenter/untitled%20 folder/EEC008.pdf](https://www.eeco.or.th/webupload/filecenter/untitled%20folder/EEC008.pdf) [2020, 15 Aug.]
- Limwirat, N., Promsawat, P. & Klaysuwan, R. (2018). The Factors Relating with Personal Development Case Study of Flight Attendant, Thai Airway International Public Company Limited. *Suan Dusit Graduate School Academic Journal*, 14(1), 31-41.

- National Strategy Secretariat Office, Office of the National Economic and Social Development Board. (2018). **National strategy 2018-2037 (Summary)**. Retrieved from https://www.nesdc.go.th/download/document/SAC/NS_SumPlanOct2018.pdf [2019, 29 Jan.]
- Puwong, W., Namsang, A., & Chomchum, K. (2018). **Factors Affecting Thai Airways International Co, Ltd Flight Officer's Ability**. The 1st Aviation National Symposium.
- Thailand Professional Qualification Institute (Public Organization). (2018). **Career standards in the field of aviation professions ground service branch and ground aviation support in buildings**. Retrieved from <https://tpqi-net.tpqi.go.th/home/occ/industrialInfo/AVT> [2019, 29 Jan.]
- Thailand Professional Qualification Institute (Public Organization). (2018). **Career standards in the field of aviation professions In-flight reception**. Retrieved from <https://tpqi-net.tpqi.go.th/home/occ/industrialInfo/AVT> [2019, 29 Jan.]
- Viriyo, Y. (2017). **Expected Qualifications of Cabin Crew of Low-cost Airlines in Thailand**. (master degree thesis). Civil Aviation Training Center Thailand, Thailand.
-